

Mete Güleç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.02.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mete Güleç

Eserleri:

Bekliyorum

Yoruldum bu fani sevdalardan
Kafam olmuş bi hayli ihtiyar
Yürüyorum boş boş durmadan
Ölmeyeceğim mutlu olmadan

Mutluluk dediğim sadece beni anlayan
Benimle ben olduğum için beraber olan
Gel be güzelim bekliyorum durmadan
Ölmeyeceğim mutlu olmadan

Tek isteğim mutlu bir gelecek
İçinde sen ve ben olacak
Tanımıyorum seni ,tanıyacağım elbet güzelim
Ölmeyeceğim seni bulmadan

Mete Güleç

Bir Umut

Albayım kazanıyor muyum kaybediyor muyum bilmiyorum
Düşünceler hayli kafamda yine
Ne yapacağımı bende bilmiyorum
Bir gün her şey güzel olacak bir gün her şey enkaz kalacak sanıyorum

AkıŖta bođulmaktan korkuyorum
Belirsizlik hayli fazla bu aralar albayım
Sonsuz bir denklemde durmadan kayboluyorum
Gözler gel diyor sözleri yaklaşma diyor
Neyden korkuyorum bende bilmiyorum

Sonumu düşünmekten deliriyorum
Oysa sonunu bile bile nasıl yaşar insan albayım
Artık hayattan mutluluk istiyorum
Satırlarım mutlulukla bulansın bu savaşım sonum olmasın albayım

Mete Güleç

Çürümek

Tutunuyorum her defasında hayata
Elimden gelmiyor artık mutluluk çabasında
Mutlu olmak hayalmiş gibi geliyor artık
Oysa nasıl mutluydum önceki yaşamımda

Baksan en mutlu insanlardanım dışımda
İçimi sorma sürüklerim sizi de çıkmaz sokaklara
Karar verdim yalnız kalmam lazım hayatta
Bir başkasının hayatını çöp etmemek düşüncem aslında

Tıkılıp kalıyorum beynimin içindeki zindana
Anahtar yok nasıl kurtarasın beni
Çürüyüp gitmek cabası hayatın artık bana
Gelecekte yokum ben dostlarım mutluluklar hayatınızda

Mete Güleç

Ecele

Yine düşündüm dün gece
Bir paket sigara bir çay ile
Yaşamak için sebep kalmamış bende
Neden hala yaşadığım muallak bu gece

Heyecan desen hiç kalmamış artık
Yüzüm asık , gülmez oldu son bir sene
Yalnız da değilim ki neden bu çile
Hiç bir şey istemiyorum bu hayattan
Beni alsın götürsün ecele

Ben kul muyum köle mi
Beynim en pis çöplük gibi
Ben miyim her şeyin sebebi
Öyle ise götürün beni ecele

Beynim zincirlenmiş kalmış orda
Kurtaran yok , deneyen yok yalnızım bu ızdırapta
Yolum dahi yok çıkamıyorum mutluluğa
Beni alın götürün artık ecele

Mete Güleç

Gök Gürültüsü

Gök bađrıyor bu gece
Ağzından salyalar akıyor litrelerce
Kimisi korkuyor kimisi meydan okuyor gizlice
Dinliyorum sadece vardır bir yarası bu gece

Bađırarak feryat ediyor belkide
Ben ise sessizce bağırıyorum farkım ise
Günler geçmiyor feryadımız bitmiyor
Yaralım göğü bitirelim ızdırabı bu gece

Mete Güleç

Hiçim

Sanki bilmediğim diyarlarda kimsesiz bir başıma
En yakınım bile yabancı bu sıralar bana
Yolumu kaybettim yine albayım bulamıyorum harita
Yolum olsa dahi geçemiyorum o taraflara

Felçli bir insan nasıl olursa ruhum da aynı tutsak yollara
Geçmişim pişmanlık dolu geleceğim umutsuz
Umarım sonum yakın olur bu kafayla
Bu ebedi yaşamdaki ızdıraba

Mete Güleç

Karamsar

KARAMSAR

Garip havalar bugünlerde
Neye elimi atsam kurur bu gecelerde
Ben miyim her şeyi böylesine yaşayan
Ölü bir ruh var bedenimde

Ölüyorum ben böyle günlerde

Öyle bir durum varki düşüncelerimde
İntihar bile en uç köşelerde
Ben miyim her şeyi böylesine yaşayan
Hayal dahi kuramıyorum bugünlerde

Bu kadar karamsarlık yoktu öncelerde
Şimdi öyle bir duygu var ki beynimde
Ben miyim her şeyi böylesine yaşayan
Umarım güzelleşir dünyam gelecekte

Mete Güleç

Karıştırma Bu Kanı

Kanım öyle bir kan ki dünyaya hükmetmiş
Asyadan çıkmış anadoluda kükremiş
Soysuz itleri katletmiş
Benim atam Mete han

Zor durumda kalmışlar yarmışlar dağı
Dünya diz çökmüş evvelinde işte türkün otağı
Ey türk uyan karıştırma bu asil kanı
Benim atam Fatih Sultan Mehmet

Er meydanı dolmuş türk ile
Var mı böyle kudret haydi sen söyle
Savun bu vatanı sahibi sensin evvela
Benim atam Timurlenk

Bitti dediler türk uludu
Yedisi yetmiş bir durdu
Bu vatan türküdür ömür boyu
Benim atam Mustafa Kemal Atatürk

Gök tengri bizimle durdu türk şahlandı gök yarıldı
Kızıl elma şimdilerde hayal oldu
Ey türk ayaklan burası senin diyarın
Benim atam Kanuni

Mete Güleç

Öyle Bir Yarın Olsun ki

Ben istiyorum ki bir sürü sporcu kartım olsun
Öyle fazla olsun ki bakıp iç geçireyim
Koşarak geleyim daha ellerimi yıkamadan sofraya
Kızgın babam önce ellerini yıka diye
Üstüm başım toz olsun olmasın umrumda
Düşünmeyeyim yarınımı
Düşündüğüm şey beden dersi gününü hesaplamak olsun
Öyle bir yarın olsun ki misafir gelsin oyuncaklarımı göstereyim onlara
Annem evi temizlerken ben dağıtayım kızgın bana
Öyle bir yarın olsun ki annem kızdıkça
Biricik anneannemin yanına koşayım
Sarılsın hemen bana kızma çocuğa desin
Korkulu gözlerle kollarının arasından bakayım anneme
Öyle bir yarın olsun ki evde bir şey kırıp babam ne diyecek diye bekleyeyim akşamı
Kızmaz ise derin bir oh çekeyim
Öyle bir yarın olsun ki babam ilk telefonumu aldığı ana gideyim çırpınayım sevinçten
Ayrılmayayım başından
Öyle bir yarın olsun ki doğum günümde arkadaşlarım kalem,boya ve kitap getirsin
Mutluluktan gözüm dolsun
Öyle bir yarın olsun ki karnem hep beş iken herkesten harçlık toplayalım
Koşayım o harçlıklarla markete dondurma alayım
Öyle bir yarın olsun ki yazı bekleyim sadece top peşinde koşturmak için
Düşüp kanatayım her yerimi üzümlere kızgın annem bana
babam dalga geçsin benle daha önüne bakamıyor diye
Öyle bir yarın olsun ki şimdiki gibi takılıp kalmayayım düşüncelerin çöplüğüne.

Mete Güleç

Ruhuma Acıyorum

Aynı beden farklı insan
Benliğim değişmiş farkında olmadan
Gülüřüm aynı hüznüm değişmiş
Güldürmeyin dostlarım için virane iken

Utaniyorum ruhum gülmekten
Güldüğüm her an ızdırap birikerek
Gülmek adilik geliyor ruhum yoksun iken
Güldürmeyin dostlarım için virane iken

Çocuktum ben büyüdüm bir yıl içinde
Yokluk,yalnızlık gördüm genç ömrümde
Elimden tutun gitmeyeyim ölüme
Güldürmeyin dostlarım için virane iken

Hastayım yok çorbam
Beni düşünen sıcak bir yuvam
Ölsem unutulur hemen
Güldürmeyin dostlarım için virane iken

Mete Güleç

Suskun

Karanlık yapayalnız bir gecede dökülür heceler
Neden suskunum ben konuşsun geceler
Dertli insan konuşur mu ki
Konuşturamaz aklında yaşayan türlü düşünceler

Ben kul muyum köle mi
Bedenim en adi çöplük gibi
Yakarışlarım müstesna
Ben miyim her şeyin sebebi

Kafamda yüzlerce dünya
Hangisi benim aslında
Delirmek üzereyim
Benim kaderim buysa

Delirdim artık bu havalarda
Sevgi dersen asla
Sevdik o da gitti sonunda
Yakarışım tüm dünyalara

Mete Güleç

Tükeniş

Soluksuz kalıyorum bugünlerde
Yaşam ne kadar güç ise o kadar güçsüzüm bende
Soluk soluğa bir merdivendeyim sanki
Ne çıkabiliyorum ne de inebiliyorum bugünlerde
Eskiden çaresizlik bir kelimeydi bende
Artık tüm duygularımın tercümesi bugünlerde

Yalnızım sanki bu koca evrende
Bir başıma savaşıyorum kendimle
Koca okyanusta bir yelekle çırpınıyorum sanki
Ne yüzebiliyorum ne ölümü bekleyebiliyorum bugünlerde.

Mete Güleç

Yara

Yorgun muyum mađlup mu
Çok şey kaybettim řu sıralar
Bedenim çökmüş ruhum ayrı ızdırıp
Gücüm yok elimde yine sigaram
Çekiyorum içime her nefeste yine sarar anılar

Anılar demişken her seferinde mi yaralar
Düşüncelerim olmuş kangren sanırım kesip atmak lazım bedenimden
Sınavidir bunlar derler her anım mı sınav harbiden
Yoruldum artık her şeyden
Bitsin be bu kötü huylu düşünceler

Eskiden anlatırdım derdimi dostuma
Şimdilerde kendimi yiyorum tek başıma
Uyku haram oldu,fazla düşünmek yaralarla doldurdu
Yaralar iyileşir umarım güzel gelecekte

Mete Güleç